

rer dansk en placering som forskningssprog i debatter, i formidling af forskningsresultater og i uddannelsesinstitutionerne. Men det er klart, at en mere grundlæggende debat om det emne veltigger i et andet regi eller i hvert fald i forhold til nogle andre elementer i lovgivningen.

Vi synes som sagt, at det er godt, at man får gennemført den her præcisering og får taget de ret naturlige følger af, at man har udnævnt en direktør, og det, vi i hvert fald også håber på, er, at det her kan føre til en effektivisering og proportionalisering af nævnets arbejde, og det er i hvert fald også en nødvendighed med de udfordringer, man står over for.

Så alt i alt kan vi i denne sag love, at vi vil arbejde for en hurtig gennemførelse af lovforslaget. Til gengæld kan jeg ikke garantere for, at vi vil stille mange kritiske spørgsmål.

Kl. 11:48

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Hr. Mogens Jensen glemte at give en bemærkning til salen, og det synes jeg at man skal have lov til – både at glemme det og at få lov til at give den. Værsgo.

Kl. 11:48

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Tak for det, formand. Ja, det var den meget vigtige bemærkning, at jeg på vegne af Det Radikale Venstre skulle oplyse, at de altså støtter Socialdemokraternes holdning i denne sag og, forstår jeg også, resten af Folketingets partiers holdning til sagen. Det synes jeg selvfølgelig at Folketinget skulle have at vide.

Kl. 11:49

Formanden:

Tak til hr. Mogens Jensen. Så er det kulturministeren.

Kl. 11:49

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne takke for de mange venlige bemærkninger, som lovforslaget har afstedkommet under førstebehandlingen i dag.

Som flere ordførere har været inde på, har lovforslaget til formål at modernisere ledelsesstrukturen i Dansk Sprognævn, herunder at udvide repræsentantskabet i nævnet med ti medlemmer. Det skal selvfølgelig ses på baggrund af de beslutninger, som blev truffet som følge af regeringens sprogpoltiske redegørelse 2003-2004, hvor Dansk Sprognævn og Det Danske Sprog-

og Litteraturselskab fik tilført flere midler til en forstærket indsats for det danske sprog.

I 2006 blev der som led i den proces for første gang udnævnt en direktør for Dansk Sprognævn, hvilket har bidraget til en klarere placering af ledelsesansvaret med henblik på at styrke instituttet fagligt, strategisk og organisatorisk. Oprettelsen af stillingen som direktør har imidlertid medført et behov for nye rammer for kompetencefordelingen mellem direktøren og det nuværende arbejdsudvalg samt repræsentantskabet.

Med lovforslaget foreslås så det nuværende arbejdsudvalg nedlagt og erstattet af en bestyrelse, som bliver Dansk Sprognævnets øverste ledelse med overordnet ansvar for dets virksomhed. Lovforslaget indebærer også en udvidelse af Dansk Sprognævnets repræsentantskab på ti medlemmer. Et bredere og mere varieret sammensat repræsentantskab har til formål at styrke nævnets forankring i det danske samfund og sikre, at flere institutioner kan inddrages i drøftelserne om den sproglige udvikling.

Med de ord vil jeg igen sige tak for bemærkningerne og se frem til en velvillig behandling i Kulturudvalget.

Kl. 11:50

Formanden:

Tak til kulturministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:51).

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 12: Forslag til folketingsbeslutning om finanslovsfinansiering af DR.

(Fremsættelse 21.10.2008).

Forhandling

Kl. 13:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Mødet er genoptaget.

Kulturministeren.

Kl. 13:00

Kulturministeren (Carina Christensen):

Selv om det ikke var mig, der stod på talerstolen som kulturminister i januar måned i år, altså for mindre end et år siden, må jeg nok sige, at der er noget deja-vu over det her øjeblik.

Den 18. januar i år var der således i Folketinget første behandling af beslutningsforslag nr. B 10 fremsat af Enhedslisten, lydende:

»Folketinget pålægger regeringen at optage forhandlinger med Folketingets partier for at erstatte den nuværende medielicens med en 5-årig aftale, hvor DR's aktiviteter finansieres direkte over finansloven.«

Beslutningsforslaget, som vi førstebehandler nu, er også fremsat af Enhedslisten, og det lyder:

»Folketinget pålægger regeringen at optage forhandlinger med Folketings partier for at erstatte den nuværende medielicens med en 5-årig aftale, hvor DR's aktiviteter finansieres direkte over finansloven.«

Det er altså det fuldstændig samme forslag som sidst, og Enhedslistens begrundelse for forslaget er også fuldstændig identisk. Vi havde i Folketinget en lang og grundig drøftelse af det tidligere fuldstændig enslydende forslag. Min forgænger tilkendegav i den forbindelse, at forslaget måtte afvises, alene af den grund at vi har en medieaftale, der gælder til 2010 og året ud, og som fastslår, at DR finansieres af licens og ikke af finanslovmidler.

Den aftale har alle Folketingets partier tilsluttet sig, når man altså lige ser bort fra Enhedslisten. Min forgænger redegjorde imidlertid også for, hvorfor aftalepartierne, da vi indgik medieaftalen, valgte at opretholde den nuværende licensfinansiering af Danmarks Radio og de regionale TV 2-virksomheder. Det gjorde vi ud fra ønsket om at sikre DR's og TV 2-regionernes uafhængighed af staten. Ifølge eksperter er der således grund til at frygte, at finanslovfinansiering vil føre til øget politisk indblanding i programvirksomheden og til selvrensning i den redaktionelle proces.

Under alle omstændigheder vil institutionernes politiske uafhængighed kunne anfægtes og tilliden i befolkningen til deres uafhængighed kunne svækkes. Forslaget endte med at blive

forkastet af alle Folketingets partier på nær af forslagsstillerne selv. Enhedslistens nye og fuldstændig enslydende forslag må på den baggrund betragtes som en rent politisk markering uden chance for at blive vedtaget, og jeg skal derfor blot tilkendegive, at beslutningsforslaget efter min opfattelse bør afvises.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal lige bede ministeren blive stående. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:03

Per Clausen (EL):

Ministeren har jo ret i, at det er en genfremsættelse af et forslag, som er fremsat for ikke så lang tid siden. Men det, kulturministeren ikke kom ind på, er, at der, efter vi debatterede det her forslag i Folketinget, jo er sket det, at såvel Venstres som Socialdemokraternes mediepolitiske ordførere med argumenter, som er ganske tæt på Enhedslistens argumenter for at fremsætte beslutningsforslaget i sin tid, effektivt har gendrevet alle de argumenter, der var imod Enhedslistens forslag. Jeg synes, det måske på den baggrund kunne være rart, hvis viljen til at have en lidt mere åben og fri debat om det her emne og diskutere det konkrete indhold kunne brede sig fra Venstre og Socialdemokraterne og fra Det Radikale Venstre – som jo tidligere har tilkendegivet, at de støtter det her forslag, når den her medieaftale løber ud – til kulturministeren.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 13:04

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg kan godt huske den kronik, der var skrevet af hr. Mogens Jensen og fru Ellen Trane Nørby, og jeg må sige, at det også var med stor forundring, jeg læste den kronik, ikke mindst set i lyset af at de jo begge er med i medieaftalekredsen. De var således med ved indgåelsen af aftalen, og der blev vi jo enige om at fastholde licensaftalen, men at tilpasse den til den teknologiske udvikling og lave den her nye medielicens.

Jeg vil selvfølgelig ikke afvise, at man godt kan tage en fornyet drøftelse af den måde, vi har indrettet vores licenssystem på, men i givet fald vil det skulle ske, når medieaftalen udløber, og det er altså ikke noget, vi skal drøfte her og nu. Derfor kan jeg sige, at regeringens holdning til det her forslag ikke har ændret sig.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Clausen for anden gang.

Kl. 13:04

Per Clausen (EL):

Jeg har jo ikke forstået det sådan, at hr. Mogens Jensen og fru Ellen Trane Nørby havde forestillet sig, at man skulle løbe fra forliget. Faktisk foreslår Enhedslisten ikke engang, at man skal løbe fra forliget. Det, Enhedslisten foreslår, er, at man tager en fornyet drøftelse, og det må vel så blive i medieforligskredsen uden vores kvalificerede medvirken – altså, at man tager en drøftelse af, om tingene alligevel ikke har udviklet sig på en måde, så der kunne være grund til at revidere den tidligere opfattelse.

En af grundene kunne f.eks. være, at det jo har vist sig, at det ikke umiddelbart giver de ekstra indtægter, man forventede, da man lavede en medielicens.

Et andet udgangspunkt kunne også være, at meget af den diskussion, der er foregået om Danmarks Radios mulighed for politisk uafhængighed, jo også ligesom forandrer sig i kraft af de her meget klare tilkendegivelser, der kommer fra nogle af de store partier i Folketinget.

Så min opfordring ville for så vidt være, at hvis der nu kunne blive enighed i medieforligskredsen om at lave det her om, behøver man jo ikke at afvente, at der skal laves en ny forhandling. Jeg synes bare, at der er meget stor åbenhed og vilje til debat i hvert fald blandt nogle af de store partier her i Folketinget, og det synes jeg ministeren skulle benytte sig af.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 13:05

Kulturministeren (Carina Christensen):

Vi har jo brugt rigtig mange timer i medieforligskredsen på at drøfte det her spørgsmål, og det, man altså er blevet enig om, og det, som alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten står bag, er en fortsat licensfinansiering af Danmarks Radio og de regionale TV 2-stationer og en indretning af licensen, som vi nu kender som den nye medielicens.

Jeg mener, at det kan være en meget fin drøftelse at have, men omvendt må man også bare erkende, at det ligesom er talt meget igennem, og at vi ligesom er blevet enige om, hvordan det skal køre i den her periode. Så en drøftelse mener jeg ikke er aktuel, før vi skal lave en ny medieaftale. Der kan vi tage spørgsmålet op, men

jeg vil sige, at der er så meget, der taler imod en finanslovfinansiering, at mit udgangspunkt for drøftelserne til den tid også vil være en fortsat licensfinansiering.

Kl. 13:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste er hr. Troels Christensen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Som kulturministeren var inde på, står vi her igen. Vi har tidligere haft et beslutningsforslag, som var fuldstændig identisk med det, som her er blevet fremsat. Vi behandlede det i januar måned i år til første behandling og i maj måned til anden behandling. Vi ved alle sammen, hvad det handler om; det handler om, at forslagsstillerne vil gøre licensen til skat. Ved begge de to lejligheder, hvor vi tidligere i år behandlede det, havde vi jo, som også kulturministeren var inde på, lange og grundige debatter, der som bekendt medførte, at der var et helt enigt Folketing bortset fra Enhedslisten, som ikke kunne tilslutte sig det her forslag.

Det væsentligste argument er jo, at vi har en aftale. Vi har en medieaftale, vi har bokset og diskuteret, fundet frem til en aftale, som skal holde frem til 2010, og den går vi altså ikke ind og ændrer på ved at gå med til sådan et beslutningsforslag her. Den stod der som bekendt et meget bredt flertal bag ved, og det holder vi helt fast ved. Derfor råder vi i Venstre til, at skal der ske ændringer i Danmarks Radios finansiering, bør det ske i den forligskreds – altså dem, som har kittet den aftale sammen – når vi når til den tid. Men indtil videre fortsætter det med medielicens indtil 2010.

Et af forslagsstillernes argumenter er jo – og det var det sådan set også i januar måned, argumenterne er de samme – at licensbetalingen er asocial og giver ulighed i samfundet. Her vil jeg blot have lov at påpege, at formålet med licensbetalingen jo aldrig har været, og heller aldrig vil være, at vi skal til at føre socialpolitik. Det har vi en række andre glimrende instanser til. Nej, formålet med licensbetalingen er jo at sikre, at public service-institutionernes politiske uafhængighed ikke kan antastes. Og vi kan jo ikke udelukke, at en eventuel finanslovfinansiering ville kunne resultere i en vis selvinspektion, når programfladen skal tilrettelægges. Den mistanke alene ville kunne medføre, at Danmarks Radio

og TV 2-regionerne ville miste den høje troværdighed, som der er i befolkningen til de to public service-stationer.

I Venstre mener vi, at befolkningen har krav på, i hvert fald når der er mulighed for det, at man skal kunne se, hvad tingene koster. Med en fast medielicens ved hver enkelt dansker, hvor meget de skal afsætte på budgettet, og hvad pengene helt konkret går til. Rent personligt havde jeg ikke spor imod, at der var flere ting af det, vi foretager os, hvor man vidste hvad tingene kostede. Det giver trods alt noget mere gennemsækelighed og noget mere sikkerhed, og jeg mener i det hele taget, at den der gennemsækelighed har vi rigtig godt af alle sammen.

Så på baggrund af det her kan Venstre ligesom sidste gang ikke støtte forslaget.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:10

Per Clausen (EL):

Jeg medgiver hr. Troels Christensen, at han jo har det gode argument, at der er et forlig, og det vil sige, at det ikke kan laves om, før forligspartierne er enige, eller før man laver et nyt forlig. Det er jeg helt med på, og så må vi jo glæde os over, at det kan blive allerede i 2010.

Jeg synes ikke, at hr. Troels Christensen ellers gjorde så meget ud af at argumentere imod forslaget. Han henviste til, at det jo ikke var asocialt, og der syntes jeg jo, at hr. Troels Christensen ikke forholdt sig til den argumentation, som fru Ellen Trane Nørby fremførte i en kronik i Jyllands-Posten den 29. september, nemlig at det har forandret sig. Tidligere var det sådan, at man f.eks. som studerende kunne fravælge et tv, hvis man ikke havde råd og mente, at det ville man godt spare væk, og man også havde andre ting at give sig til end at sidde hjemme og se fjernsyn, men i dag skal man jo også betale medielicens, hvis man har en computer, som har bare en nogenlunde anstændig, acceptabel internetforbindelse. Det vil sige, at man ikke kan vælge computeren fra, at man ikke kan vælge licensen fra, og det rammer altså så unge studerende på den måde.

Der synes jeg, at hr. Troels Christensen må forholde sig til, hvordan tingene er i forhold til den nye teknologi, og jeg vil da bare i al stilfærdighed sige, at fru Ellen Trane Nørby jo også

ganske effektivt gendriver hr. Troels Christensens argument om, at det er licensen, der sikrer Danmarks Radios uafhængighed.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Troels Christensen (V):

Det er da rigtigt – det har jeg også bemærket – at fru Ellen Trane Nørby har været ude i den her sag, men det er jo ikke første gang i danmarkshistorien, at enkelte politikere har været ude at ligesom lufte nogle synspunkter, og det er jo helt acceptabelt. Men jeg kan helt klart slå fast, at i Venstre er der ikke nogen, der ryster på hånden i den her sag. Vi holder fast i, at vi har fået en medielicens, og den vil gælde indtil 2010.

At vi vil gå ind i en diskussion om, hvorvidt noget har ændret sig, kan jo godt være, og så må vi tage den derfra. Men ellers vil jeg sige, at vi jo er et stort parti, hvor der er højt til loftet, så vi skal selvfølgelig også have lov at have en åben og fordomsfri debat om de ting, det handler om, men indtil videre fastholder vi altså den medielicens og afviser det her beslutningsforslag.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen for anden gang.

Kl. 13:12

Per Clausen (EL):

Jeg forstår hr. Troels Christensen sådan, at der foregår en debat i Venstre om de her ting, og at konklusionen er, at man overholder det forlig, man har indgået – det er jeg med på – men at det meget nemt kan komme til at se anderledes ud i år 2010, og når Venstre går med til at afskaffe medielicensen og indføre en anden finansiering af Danmarks Radio, så vil hr. Troels Christensen ikke have, at jeg kommer og siger, at Venstre har begået løftebrud. Det kan jeg forsikre hr. Troels Christensen om at jeg ikke vil. Jeg skal nok ved den lejlighed, uanset om Enhedslisten er med i et forlig eller ej, rose, at man laver den her forandring, og indtil da vil jeg rose fru Ellen Trane Nørby og hr. Mogens Jensen, fordi de har vovet et øje og har kastet sig ind i den her debat med et fremadrettet synspunkt i modsætning til det, som er den officielle politik i Venstre og hos Socialdemokraterne.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:13

Troels Christensen (V):

Det er jo svært at spørge om fremtiden, men lad os tage diskussionen, når vi når frem i nærheden af 2010.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste er ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:13

(Ordfører)**Mogens Jensen (S):**

Som det jo både af kulturministeren og hr. Troels Christensen er slået fast, er det ikke lang tid siden, vi sidst havde en diskussion om det beslutningsforslag, der nu ligger her fra Enhedslisten, og jeg er også nødt til nok en gang at gøre opmærksom på, at jo faktisk alle Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten har indgået et medieforlig, bl.a. med den nye medielicens, som gælder frem til og med 2010, og det står vi selvfølgelig fra Socialdemokratiets side bag.

Når nu Enhedslisten er vældig ivrig efter at påvirke mediepolitikken, vil jeg da opfordre Enhedslisten til at melde sig ind i medieforligskredsen. Det er faktisk et udmærket forum for at påvirke dansk mediepolitik, og jeg mener faktisk, at Enhedslisten kunne passe meget fint ind i medieforligskredsen. Det synes jeg kunne være vældig konstruktivt.

Fra Socialdemokraternes side er vi naturligvis altid villige til at drøfte finansieringen af vores public service-medier, for det ligger os meget på sinde, at vi i Danmark har et stærkt og godt medieudbud til danskerne med indhold for enhver smag, et udbud, som også er uafhængigt af politiske, erhvervsmæssige og økonomiske interesser. Derfor har vi også i partiet igangsat en intern debat om fremtidens finansiering af public service, og det er ikke mindst inspireret af en debat, der faktisk også foregår i mange andre lande i Europa. Jeg kommer lige fra en høring organiseret under Europarådet, hvor flere lande overvejer fremtidens finansiering på området. Hvad den debat fører frem til af konklusioner hos Socialdemokraterne, kan jeg ikke sige noget om nu, men én ting er helt sikker, og det er, at det er konklusioner, vi vil føre med os ind i den nuværende, utrolig brede kreds af medieforligspartier, og jeg synes som sagt, at det ville være meget, meget fint, hvis også Enhedslisten ville melde sig ind i kredsen og dermed være med til at påvirke dansk mediepolitik konstruktivt i fremtiden.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:16

Per Clausen (EL):

Den opfordring vil vi da meget overveje at tage imod, når der byder sig en lejlighed. Der er jo ikke meget, der tyder på, at det salg af TV 2, som var en af vores vigtigste grunde til ikke at være med, nogen sinde bliver til noget, sådan som tingene udvikler sig. Så hvis bare den erkendelse kunne brede sig, ville den sten jo være ryddet af vejen.

Jeg vil bare være sikker på, at det, hr. Mogens Jensen siger, skal forstås på den måde. Det har jeg også forstået ud fra en kronik, hr. Mogens Jensen har skrevet sammen med fru Ellen Trane Nørby – det har han gjort som enkeltperson, så meget, som man nu kan det, når man er kulturordfører for et stort parti. Men det er også udtryk for, at der i Socialdemokratiet har bredt sig en erkendelse af, at den nuværende finansieringsmodel næppe er holdbar i det lange løb, og at man derfor er nødt til at finde på en ny finansieringsmodel. Og det er den debat, der foregår.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Mogens Jensen (S):

Jeg kan bekræfte, at vi i Socialdemokratiet har igangsat en debat om fremtidens finansiering af public service. Der sker jo mange ting hele tiden, også rent teknologisk, der gør, at det er nødvendigt at have den debat.

Det bliver en god og bred debat, der gør, at når vi når frem til en fornyelse af medieforliget, som vi vel skal forhandle på plads i løbet af 2010, vil der fra Socialdemokraternes side ligge en helt klar holdning til, hvordan vi mener at fremtidens public service skal finansieres.

Kl. 13:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen for anden gang.

Kl. 13:17

Per Clausen (EL):

Det er jeg sådan set meget glad for at høre.

Så vil jeg spørge hr. Mogens Jensen, om det ikke også er rigtigt, at uanset hvor glad man har været for licensmodellen tidligere, må man jo erkende, at med den teknologiske udvikling, vi er inde i nu, vil det ikke tage lang tid, før man skal betale licens bare for at have en mobiltelefon af

normal standard, og at det også i den situation bliver uholdbart at hævde, at licensen er en fornuftig måde at finansiere tv på.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Mogens Jensen (S):

Det er klart, at en af udfordringerne i licensmodellen er den samme, som vi også kender det fra, når man lægger afgift på forskellige medier for at opkræve blankbåndsaftifter: at når selv en neglefil i fremtiden måske vil kunne være et medie, som man kan høre radio og se tv på, så stiller det os over for nogle udfordringer.

Det er en af de udfordringer, vi står over for, men der er selvfølgelig også det faktum, at vi i dag har mange, der ikke betaler licens. Det er også en stor udfordring, hvordan vi sikrer, at folk, at alle, er med til at finansiere det her område, og så i øvrigt også, at det socialt foregår så retfærdigt som overhovedet muligt.

Der er mange spørgsmål til den fremtidige finansiering, og vi er i gang med at finde det svar, vi vil give fra socialdemokratisk side.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste er fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti som ordfører.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Enhedslisten ønsker med det genfremsatte forslag, som vi jo tidligere hørt det er – det er ikke ret lang tid siden, vi debatterede det sidst – at den nuværende medielicens skal afskaffes, og at Danmarks Radio så skal finansieres direkte over finansloven. Som jeg også nævnte i januar måned, kan man sige, at det måske umiddelbart lyder meget tiltalende, og det skorter jo heller ikke på gode argumenter i forslaget bemærkninger.

Men når det så er konstateret, må det også fremhæves – som vi også har hørt det fra de tidligere ordførere – at samtlige partier på nær Enhedslisten altså indgik en mediepolitisk aftale, som er gældende til og med 2010. I den aftale har medieaftalepartierne jo besluttet, at den daværende farve-tv-licens og sort-hvid-licens skulle afskaffes fra januar 2007 og erstattes af en medielicens. Medielicensen omfatter så alle apparater, der er i stand til at modtage billedprogrammer, f.eks. pc'er. Det skal også gøres klart, at når

man har betalt medielicensen, dækker den alle apparater i den enkelte husstand.

Enhedslisten nævner i bemærkningerne, at der er en ulighed i, at alle betaler samme licens uanset indkomst. Der synes jeg også at det denne gang er værd at fremhæve, at der trods alt er lavet nogle bestemmelser, og her var Dansk Folkeparti jo meget på banen i sin tid og hovedfortaler for, at der skulle være en form for fritagelse eller nedsættelse af licensen med nogle særlige regler f.eks. for dårligt stillede pensionister, som kunne blive tilgodeset, og også et hensyn til svagtseende.

Det er jo sådan, at den danske befolkning er bekendt med, at vi gennem generationer har haft en ordening om opkrævning af licens. I Dansk Folkeparti tror vi på, at både seere og lyttere indtil videre foretrækker denne form, frem for at de her omkring 3,3 mia. kr., som Danmarks Radio jo årligt får, betales over skatten.

For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at der er en bevidsthed om, at Danmarks Radio er en selvstændig offentlig institution med en selvstændig bestyrelse, hvor det daglige programansvar ligger hos generaldirektøren, og det er vigtigt, at Danmarks Radio er politisk uafhængigt af staten. Det tror jeg der vil være en fare for at Danmarks Radio ikke vil være, hvis staten finansierer institutionen over finansloven.

Som de tidligere ordførere også har sagt, er det jo sådan, at også Dansk Folkeparti er part i de mediepolitiske forhandlinger: Det var vi også i 2006, og det var sådan, at i de drøftelser, vi havde dengang, var man meget enige om, hvordan Danmarks Radio skulle finansieres, og vi holder også fast ved den aftale, som vi indgik dengang. Hvordan det så kommer til at se ud fremover, når vi når til drøftelser om en ny medieaftale, må tiden jo vise.

Men det er lidt pudsig, at vi står her i dag, så hurtigt efter at vi har debatteret det én gang, og at Enhedslisten stadig væk ikke ligesom melder sig på banen med hensyn til at være med i forligskredsen. Den opfordring, som Socialdemokraternes ordfører kom med, skal også komme fra mit parti, og den er, at Enhedslisten jo kunne komme med og sidde ved bordet i de her forhandlinger. Så kunne det være, vi kunne drøfte licensens udformning noget mere.

Kl. 13:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi har en enkelt kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:22

Per Clausen (EL):

Jeg takker da også for Dansk Folkepartis velvilje i forhold til at lukke Enhedslisten ind blandt de besluttende kræfter i det danske Folketing, når det skal handle om medieforliget. Vi vil da prøve at kigge på, hvad der kan være begrundelsen for, at vi ikke allerede nu skulle være med. I hvert fald er det da helt klart vores intention, at vi kommer med næste gang.

Det, jeg vil spørge fru Karin Nødgaard om, er, om det ikke er rigtigt, at man tidligere kunne sige, at licensen var så socialt skæv, fordi man betalte lige meget, uanset hvor meget man tjente, og om ikke den problemstilling bliver yderligere aktualiseret af, at man nu har lavet medielicens, og at den teknologiske udvikling går så hurtigt, at vi i dag vel må konstatere, at stort set alle, der har en computer med internetforbindelse, er nødt til at betale medielicens, hvis de skal overholde lovgivningen. Det vil sige, at en lang række grupper i samfundet, som ikke nødvendigvis er pensionister, men som er økonomisk dårligt stillet – studerende, arbejdsløse osv. – altså er tvunget til at betale den her medielicens, og netop i den situation burde man overveje, om man ikke skulle finde en anden finansieringsmodel.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:23

Karin Nødgaard (DF):

Hr. Per Clausen er så også selv inde på, at medielicensen som sådan og generelt for de fleste borgere vil være helt i orden, men at det kan være, at der er nogle grupper, man skal kigge på.

Man kan ikke afvise, at der kan være andre grupper, man skal gå ind og kigge på senere, men det bliver bare ikke lige nu. Det bliver, når vi skal genforhandle den aftale, og det skal vi vel i slutningen af 2009 og starten af 2010. Så kunne man jo se på, om der var nogle grupper, der måske kom i forbindelse med det her.

Dansk Folkeparti lagde meget vægt på, at de svagt stillede pensionister, som også i sin tid de svagtseende, altså blev en gruppe, der blev taget et særligt hensyn til.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:24

Per Clausen (EL):

Det med at forsøge at udvide gruppen af folk, som kunne slippe for at betale medielicens, har Enhedslisten jo forsøgt. Og jeg vil sige, at vi kom ikke langt. Det er måske sådan – har vi ind i mellem en oplevelse af – at viljen til at gøre noget er større i forhold til pensionister end i forhold til andre økonomisk dårligt stillede i Danmark. Det er ikke, fordi vi ikke synes, at det er godt, at man har taget de her initiativer i forhold til pensionisterne, men vi synes, det er lidt svært at udbrede dem.

Vi synes måske, at man i stedet for skulle tage den logiske konsekvens af, at som man har indrettet medielicensen i dag, kommer alle mennesker til at betale den, præcis ligesom hvis den blev betalt via skatten. Og så ville det måske være en nemmere måde at koble den sammen med den måde, man opkræver skat på, når man så sikrer, at folk betaler i forhold til deres indkomst.

Men jeg er glad for, at heller ikke fru Karin Nødgaard er fuldstændig afvisende over for, at også den model kan komme i spil i forbindelse med de kommende forhandlinger om, hvordan man skal finansiere public service fremover.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes ikke, at det skal dreje sig om – med ordførernes udtryk – at slippe for at betale licens. Jeg synes jo netop, at det må være en god ting at betale licens, i forhold til at man får noget kvalitets-tv for pengene. Og jeg synes jo, at det er tilfældet, at vi netop via vores licens får noget af god kvalitet både fra Danmarks Radio og fra vores TV 2-regioner. Det synes jeg er meget vigtigt at holde fast på.

Så synes jeg også, at der er noget vedrørende troværdighed i forhold til det, vi får at se. Så jeg synes, at man lige skal slå koldt vand i blodet, inden man bare begynder at snakke om, at vi skal ændre på grupperne, og at vi skal se, hvem det er, der i princippet skal slippe for at betale licens.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Den næste bliver fru Henriette Kjær som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Det er jo ganske kort tid siden, vi sidst behandlede det her forslag, og det undrer mig lidt, at Enhedslisten kommer med det igen og med alle deres skældsord om, hvor forfærdelig medielicensen er. Den er asocial, det er aggressiv borgerkontrol, den er bureaukratisk, den er teknologifjendsk, det er særbeskatning af dårligt stillede. Og jeg må altså sige, at vi Konservative ligesom sidste gang overhovedet ikke er enige med Enhedslisten i det her forslag.

Vi synes, det er et rigtig sundt princip, at man betaler for det, man får, og at det er synligt, hvor meget det koster at lave tv og radio i Danmark, så man ved, at det altså koster at få et kvalitetsprodukt. Og det er jo ligesom med mange andre ting: Det koster det samme at erhverve sig det ene eller det andet, uanset i hvilken indkomstgruppe man befinder sig.

Vi er enige i, at det er en stor udgift for studerende f.eks., der kun har SU'en. Til gengæld er der jo også mange studerende, der benytter sig rigtig meget af de tilbud, der kommer fra Danmarks Radio, om at man på sin iPod kan hente det ene og det andet, og der er gode muligheder også. Så man må jo sige, at man får noget for pengene, for det er faktisk noget, mange benytter.

Derfor må vi sige, at der ikke er opbakning til det her forslag. Man er selvfølgelig i sin gode ret til at fremsætte et beslutningsforslag, når man har lyst til det, men det er jo ikke længere siden end midt i januar, at vi sidst behandlede samme sag, og Folketingets sammensætning har ikke ændret sig. Så jeg må sige, at vi afviser det.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:27

Per Clausen (EL):

Jeg vil nu sige, at når jeg sammenligner de indlæg, der var i den sidste debat, med debatten i dag, er den her vel et udtryk for et område, hvor der er en rimelig hurtig politisk bevægelse. Jeg skal sige, at den ikke har bredt sig til fru Henriette Kjær og Det Konservative Folkeparti, som står urokkelig fast på det samme standpunkt som sidst. Det gør vi også, så det skal jeg ikke kritisere i sig selv.

Men jeg vil alligevel spørge fru Henriette Kjær, om det ikke gør en lille smule indtryk på

hende, når Venstres medieordfører, fru Ellen Trane Nørby, på en række områder kritiserer den nuværende medielicens for præcis de samme ting, som Enhedslisten har gjort. Jeg kan godt forstå, at fru Henriette Kjær har nemt ved at afvise Enhedslistens kritik – den er så langt væk, at man måske kan afvise den uden at tænke så dybt over det – men når den samme kritik kommer fra Venstres mediepolitiske ordfører, giver det så slet ikke anledning til nogen overvejelser?

Kl. 13:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Henriette Kjær (KF):

Det må jeg sige at det ikke gør. Jeg synes faktisk, at det var en meget mærkelig udmelding, for nu er det jo sådan, at vi får vores mandater i folketingsgrupperne, og hvad man sådan privat går og mener skulle helst ikke være noget, der begynder at sprede sig. Det er lidt svært at forhandle, hvis vi sådan skulle sidde og tælle op, hvor mange der i hver folketingsgruppe mener det ene og det andet. Det er mit klare indtryk, at Venstres folketingsgruppe er imod det her forslag, og så er det jo egentlig ret uinteressant, hvad et enkelt medlem af Venstres folketingsgruppe mener.

Kl. 13:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jørgen Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Det står jo nok rimeligt klart, at det her forslag fra Enhedslisten, som vi behandler i dag, ikke kan vedtages – i hvert fald ikke her og nu – og det er alene af den grund, at den eksisterende aftale mellem partierne bag medieforliget er en aftale, der løber frem til 2010, og Det Radikale Venstre har naturligvis ingen interesse i at kortslutte nogen proces. Aftaler skal naturligvis holdes.

Det også være nævnt fordi enhver, som har fulgt lidt med i aviserne, jo godt kan være lidt overrasket over holdningen til det her forslag her i dag. Når man har læst den socialdemokratiske ordførers og Venstres ordførers indlæg i aviserne, kunne man jo være lidt forvirret over den ublide modtagelse af Enhedslistens forslag her i dag.

Men når det er sagt, vil jeg da sige, at vi i Det Radikale Venstre i virkeligheden gerne ser de intentioner, der ligger i forslaget, virkeliggjort. Jeg plejer altid at argumentere for, at hvis man vil undgå alt for meget politisk styring, skal man i hvert fald ikke lade ting blive finansieret over skatterne. Men jeg synes ærligt talt, at med den måde, som man nu kører og styrer Danmarks Radio på, kan jeg ikke se, at det her giver en større politisk binding af Danmarks Radio end den, der eksisterer i dag.

Jeg vil bare understrege, at for os er det fuldstændig afgørende, at der er denne armslængde mellem politikere og Danmarks Radio. Politikerne skal selvfølgelig lægge de overordnede rammer, men der må være en helt klar snitflade mellem lovgiverne og den daglige drift. Politikerne her på Christiansborg skal altså så at sige holde sig ude af regirummene. De må aldrig komme i regirummene, for så trykker de på nogle knapper, og så går det hele fuldstændigt galt.

Det er altså linjen i det. Vi har stor sympati for indholdet i det her forslag, og vi ser det gerne virkeliggjort, men vi kan af de grunde, jeg har nævnt, ikke stemme for det i dag. Tak.

Kl. 13:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:32

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, som mange af ordførerne har sagt, at vi har haft den her debat for ikke så lang tid siden, og det er måske også derfor, at debatten ikke sådan for alvor tænder. En anden grund til, at den ikke for alvor tænder, er vel, at det står klart for de fleste, at det i virkeligheden kun er et spørgsmål om få år, før der bliver gennemført den forandring i forhold til finansieringen af public service, som Enhedslisten her foreslår, og så er der vel grænser for, hvor meget man skal skrue sig op på hver sin side.

Enhedslisten har fremsat det her forslag nu igen, fordi vi faktisk mente, at der var opstået en ny politisk situation, da hr. Mogens Jensen, som jo er kulturordfører for Socialdemokraterne, og fru Ellen Trane Nørby, der, så vidt jeg er orienteret, er medieordfører for Venstre, skrev en kronik i Jyllands-Posten, hvor de klart redegjorde for, hvorfor de nu var nået frem til det synspunkt, at det at forsvare licenssystemet var uholdbart.

Jeg kan såmænd også erkende, at da vi fremsatte forslaget sidste gang – hvor det også var en genfremsættelse af noget, vi havde fremsat tidligere – var det, fordi vi havde bemærket os, at Det Radikale Venstre klart og utvetydigt, bl.a. i valgkampen frem til sidste valg, havde givet udtryk for, at man ønskede medielicensen afskaffet og erstattet med en finansiering over skatten.

Det skal siges, at alle disse personer og partier har gjort det helt klart, at de respekterer medieforliget, og det er jo sådan set også indlysende nok, men det er jo også klart, at hvis vi i forbindelse med nogle forhandlinger, der starter i 2009, skal have en chance for at lave nogle grundlæggende forandringer, skal der også være en debat om det inden.

Jeg tror nok, at det er statsministeren, eller også er det beskæftigelsesministeren, der har forklaret, at et led i Venstres politiske strategi er, at det er vigtigt, at man fører en grundig debat blandt befolkningen og i det politiske system, inden reformerne kommer, sådan at de ikke kommer som en tyv om natten. Det er selvfølgelig ikke altid, at statsministeren og beskæftigelsesministeren lever op til disse smukke tanker, men derfor kan de jo være rigtige alligevel.

Vores udgangspunkt for at fremsætte det her forslag er en række forskellige elementer. Først og fremmest har det jo vist sig, at hvis man troede, at det at erstatte den gammeldags licens med en medielicens gav sikkerhed for, at danskerne betalte deres licens, må man tro om, for man kan konstatere, at det har man ikke opnået. Der er stadig væk 300.000 mennesker, som ikke betaler medielicens. Det betyder i hvert fald, at Danmarks Radio og public service-området i forhold til de forventninger, man har haft til økonomien, ikke når helt op på det resultat, man havde forventet.

Det hænger selvfølgelig sammen med, at der er en modvilje og en uvilje mod at betale den her afgift blandt mennesker, som f.eks. ikke bruger deres computer til at se tv, selv om de teknisk set godt kan gøre det. Og jeg er sikker på, at den modvilje vil vokse i de kommende år, når det bliver sådan, at man, ikke bare hvis man anskaffer sig en computer og en internetforbindelse af tidssvarende kvalitet, men også hvis man anskaffer sig en mobiltelefon af tidssvarende kvalitet – ikke nødvendigvis fordi man har tænkt sig at se fjernsyn på den, men fordi det kan lade sig gøre – så skal betale licens.

Så den teknologiske udvikling vil altså øge uviljen mod medielicensen, og den vil også øge

de negative sociale konsekvenser, den har. For mens man måske nok kan sige til folk, studerende eller andre med en dårlig økonomi, at et fjernsyn kan de vel leve foruden, og sådan set godt kan argumentere for, at der er en særlig grund til, at pensionister måske skal have en særlig begunstiging i modsætning til andre økonomisk dårligt stillede grupper, så bliver det jo vanskeligt at sige til arbejdsløse, som jo, hvis de skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, skal bruge internetforbindelse til at søge arbejde og dokumentere, at de står til rådighed for arbejdsmarkedet, og til studerende, som vel må formodes at have meget vanskeligt ved at gennemføre en uddannelse på tidssvarende vis uden at have internetforbindelse, at de skal betale licens. Hvis man spørger videnskabsministeren om, hvad man skal stille op med, at prisen på en fastnettelefon er blevet urimelig høj, får man det svar, at man kan vælge en mobiltelefon. Ja, men skal man så også betale licens for det?

Kl. 13:36

Jeg tror, at erkendelsen af, at den teknologiske udvikling har gjort det nuværende licenssystem fuldstændig uholdbart, vil brede sig til alle partier, og hvis vi er rigtig heldige, når den at brede sig, inden vi når frem til 2010. Det er da også klart, hvis man nu læser den kronik, som fru Ellen Trane Nørby og hr. Mogens Jensen har skrevet, at det selvfølgelig også er båret af, at de jo, lige siden man indførte den her licens, ligesom alle andre – går jeg ud fra – har fået masser af henvendelser fra folk, der ikke kan forstå det, og hvor de også har haft den oplevelse, at det bliver sværere i den situation at forsvare Danmarks Radio som en kulturbærende, en vigtig faktor i bestræbelserne på at skabe en åben og fri debat i Danmark, og at det faktisk bliver vanskeligere at forklare mennesker, at det spiller den rolle, når de skal betale en særlig afgift til Danmarks Radio, hvorimod de fleste mennesker har vænnet sig til, selv dem, der bor i Jylland, at vi giver et ikke ubetydeligt støttebeløb til Det Kongelige Teater, fordi vi erkender, at det er vigtigt.

Så er der selvfølgelig spørgsmålet om Danmarks Radios frihed og uafhængighed, og jeg mener, at den jo er godt beskyttet, når Dansk Folkepartis ordfører lægger så meget vægt på, at den er vigtig at forsvare, som det skete i dag. Jeg mener, at når vi er i den situation, at de ordførere, der lægger allermost vægt på det, er fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, så synes jeg, at vi er ret trygge, hvis det altså forankrer sig i hverdagen og i den almindelige politiske strid

og i den almindelige politiske debat i samfundet.

Sagen er jo, at det, hvad angår finansiering, er fuldstændig ligegyldigt, når man hvert fjerde eller hvert femte år forhandler, hvor stor licensen skal være, og hvor stor en andel af licensen der skal gå til Danmarks Radio, og hvor stor en del af licensen der skal gå til andre formål – om det er den forhandling, der foregår blandt politikerne, eller om det er en forhandling om, at vi laver en 4- eller 5-års-aftale, hvor vi beslutter os til, hvor mange penge Danmarks Radio skal have i de kommende år. Det er klart, at begge dele jo selvfølgelig foruddiskonterer disciplin og vilje til at overholde forlig, og det er faktisk også derfor, at jeg synes, at jeg i den her situation faktisk vil sige, at jeg har respekt for, at man vil overholde forligene, for det er klart, at hvis man ikke på de her områder overholder de forlig, man har lavet, kan man hele tiden gøre spørgsmålet om Danmarks Radios økonomi til et politisk strids spørgsmål, og det synes jeg er rigtigt at man ikke skal gøre. Man skal vel slet ikke koble det sammen med den debat, der naturligvis hele tiden er om Danmarks Radios programvirksomhed eller andre public service-kanalers programvirksomhed og kvaliteten af den.

Det eneste, vi sådan set er lidt kede af, er selvfølgelig, at man ikke i den nuværende situation kunne acceptere og anerkende, at Enhedslisten sådan set ikke gør noget som helst forsøg på at få noget som helst forlig skubbet til side. Vi anerkender, at der er et forlig. Vi opfordrer sådan set bare forligspartierne til måske at fremskynde processen med at diskutere, om man kunne lave en omlægning af licenssystemet, sådan at vi slipper for en medielicens, som er socialt skæv, som er negativ i forhold til at understøtte en teknologisk udvikling, og som ikke på nogen som helst måde sikrer Danmarks Radio ekstra uafhængighed, men snarere er med til at skabe uvilje hos mennesker, som oplever, at Danmarks Radio udøver sådan en særlig nidkær kontrolvirksomhed over for borgerne. Det er jo den oplevelse, som mange mennesker får, når Danmarks Radio lige pludselig sender breve og beder folk om at dokumentere, at de ikke har nogen computer, der har internetforbindelse, at skrive under på tro og love-erklæringer osv., så oplever de Danmarks Radio som en fjendtlig i stedet for en positiv og god ting i hverdagen.

Så jeg vil sige, at vi ikke har tænkt os at fremsætte nye beslutningsforslag med præcis dette indhold, før de næste medieforligsforhandlinger

er afsluttet. Når vi ikke gør det, er det ud fra den klare forventning, vi har om, at det næste medieforlig vil blive husket som det, hvor man afskaffede licensen.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Løntilskud til private arbejdsgivere).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 12.11.2008).

Kl. 13:41

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Den første på talerlisten er fru Louise Schack Elholm som ordfører for Venstre.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Lovforslaget omhandler en lempelse af kravene til forudgående ledighed ved løntilskudsjob hos private arbejdsgivere. Det er en implementering af en EF-forordning. Lovforslaget betyder, at ledige nu kun skal have været ledige i 6 måneder for at kunne modtage løntilskud ved job i den private sektor; tidligere skulle de have været ledige i 12 måneder. Venstre mener, det er positivt, at dette lovforslag gør løntilskudsjob mere fleksible og dermed mere anvendelige.

Venstre kan hermed støtte lovforslaget.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:42

Bjarne Laustsen (S):

Som man kunne høre på ordførerens tale, er det her jo ikke verdens største lovforslag, og derfor er det jo også ret interessant, hvad der yderligere kunne komme med af lønmodtagerrettigheder og den slags ting.

Mit spørgsmål skal gå på, hvorfor der ikke er fuldstændig parallelitet imellem offentlige og private arbejdsgivere. Det er jo bl.a. et ønske fra nogle i høringssvarene.

Så er det også sådan, at kommunerne siger, at der kan være nogle økonomiske konsekvenser af det her. Jeg ved så ikke, hvordan Venstre vil håndtere det. Skal det f.eks. lægges over i kommuneforhandlingerne? Det er jo ret interessant, set i lyset af at regeringen mener, at de skal have en større rolle på beskæftigelsesområdet, hvor vi også godt ved, at det kan komme til at gøre ondt på nogle kommuner.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Louise Schack Elholm (V):

Jamen der gælder ikke en regel om en forudgående ledighed på 12 måneder hos offentlige arbejdsgivere. Det er jo den enkle årsag til, at man ikke ændrer det til 6 måneder der, og det omhandler EF-forordningen heller ikke.

Kl. 13:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en bemærkning mere fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:43

Bjarne Laustsen (S):

Jo, men nu er det jo ikke et spørgsmål om, hvad EF-forordningen omhandler. Det, det handler om, er jo, hvad vi, hvis vi har nogle folk, der har svært ved at få en plads på arbejdsmarkedet, så gerne vil gøre ved det i Danmark. På nogle strækninger må vi jo gerne gøre noget mere, hvis det er sådan, at det ikke er konkurrencefordrivende, eller at man støtter et bestemt erhverv, en bestemt industri eller sådan noget. Derfor handler det jo om, at vi er kreative, og at vi bruger de muligheder, som vi har, fordi der tidligere har været den grænse på de 12 måneder. Der kan sagtens være grundlag for, at vi ændrer på det i forhold til at sætte den ned til 6 måneder, og der er jo også undtagelsesbestemmelser for, hvilke specielle grupper der er omfattet af det. Det er helt fint. Men jeg spørger bare, for det jo også står i høringssvarene, hvorfor der skal være